

Skogen skövlas för att göra biobränsle

Ingen annanstans i världen huggs och bränns tropisk skog snabbare än på Riau på Sumatra. **Fiskaren Pylay Nasar** har blivit timmerman. Snart är han arbetslös. **Skövlingen släpper ut** lika mycket koldioxid som Kina. Forskaren Markku Kanninen är orolig för att skogen kommer att hållas utanför klimatförhandlingarna på Bali.

Batrem M Ali balanserar över en trädstam.

Den fungerar som en bro över en två dagar gammal vattenkanal. Företaget som grävde ut den befann sig långt utanför sin egen egendom.

"**Ser du alla** träd som ligger där borta?"

Ali pekar bort på en halv kilometer lång rad av gigantiska trästockar som ligger i det öde landskapet och väntar på en tändsticka.

"**Det är den** sista resten av skogen som är klar för att brännas", säger Ali.

Runt honom är skogen jämnad med marken.

Först är den huggen, sedan bränd. Svedda stumpar är allt som återstår. Trädtopparna som nyligen sträckte sig mot himlen hade sina rötter i ett flera meter tjockt torvlager som lagrade tonvis av koldioxid. Eldarna släppte ut allt i atmosfären. Vattenkanalerna är grävda för att jorden ska torka upp. På så sätt kommer den planerade palmoljaplantagen i gång snabbare.

Trädstammen som Ali går över representerar en frontlinje i kampen mot förstörelsen av tropisk skog. Den ligger alldeles vid byn Kuala Cenaku i provinsen östra Riau på den indonesiska ön Sumatra. Ingen annanstans i världen skövlas regnskogen i snabbare takt än här. 5,6 procent av all tropisk skog som blev skövlad i fjol stod i Riau.

Skövlingen i provinsen släpper ut 278 miljoner ton koldioxid i atmosfären varje år.

Men det är inte bara i Riau som skogen skövlas för att göra plats för palmolja- och gummiplantager, timmerverksamhet, pappersindustri och gruvverksamhet.

Även i Kalimantan på Borneo står skogen i brand. Tillsammans har lågorna på de två öarna gjort att Indonesien klivit upp på tredje plats på listan över länder som släpper ut mest koldioxid. Bränderna i Amazonas gör att Brasilien ligger på fjärde plats.

Skogsskövlingen står för mellan 20 och 25 procent av världens koldioxidutsläpp. Det är långt mer än både transportsektorn och industrin släpper ut. Ska ökningen av genomsnittstemperaturen på klotet hållas under två grader celsius måste skövlingen minska snabbt.

Men på marknaden för handel med koldioxidkvoter ingår inte att bevara tropisk skog.

Regnskogen hölls också utanför när Kyotoavtalen ingicks. Nu är risken stor att man inte heller kan enas om att få med regnskogen i Kyotoavtalets uppföljare, som ska diskuteras på Bali i Indonesien i december.

På den sex timmar långa körsträckan mellan Riaus provinshuvudstad Pekanbaru och Kuala Cenaku kör lastbilarna tätt inpå varandra lastade med timmer, små palmer som ska planteras och palmoljafrukt som är på väg till en omätlig kinesisk marknad eller en biodieselpump i väst.

"Merparten av palmoljaexporten härifrån går till Kina och Indien, men en del går också till Europa", säger Susanto Kurniawan.

Han leder rädda skogen-organisationen Jikalauhari och är på väg längs östra Sumatra för att se hur stor skada bränderna har orsakat.

Kurniawan talar om den olagliga skövlingen, om de nya hamnarna som byggs för att frakta palmolja snabbare till marknaden och om lokala myndigheter som har upprättat en brandsläckningspatrull och hyr in helikoptrar.

Men som ändå blundar när det tänds på.

Och det tänds på ofta. För företagen som röjer skogen är det billigare att bränna den än att ta tillvara timret. 95 procent av värdet ligger i själva jordarealen, bara 5 procent i träden. Men de våldsamma mängderna koldioxid som frigörs i bränderna tas det ingen hänsyn till.

På bägge sidor av vägen sträcker sig palmerna över ås efter ås. 1982 var 78 procent av Sumatra täckt av tropisk skog. 25 år senare är siffran 30 procent. Om tio år kan Sumatra vara nedhugget.

Batrem M Alis bror, Mursyid M. Ali, sitter i sin stuga och är ursinnig. Han blir inte på bättre humör av att höra ljuden av en motorsåg i fjärran.

Ali är borgmästare i Kuala Cenaku och känner ett ansvar för byns 2.000 familjer.

Men han blev tagen på sängen då företaget PT Banyu Bening Utama skövlade 8 000 hektar skog förra hösten. Företaget grävde kanaler för att torka ut skogen.

I januari började rök att stiga upp från träden som förvandlats till torr ved. Företaget slutade inte förrän det hade huggit ned och bränt träden ända fram till Alis dörr. Han uppmanade dem till att bränna ned hans hus också, men de lät det stå.

"Jag har två frågor. Varför tar de byns egendom? Och varför tillåter provinsens ledare att företagen bränner ned våra landområden?" frågar Ali.

När företagen trängde sig in på byns område blev det bråk. Invånarna protesterade och Alis företrädare som borgmästare sattes i fängelse. En vecka senare blev han frisläppt.

Då hade hans fru dött till följd av den traumatiska upplevelsen.

"**Nu är invånarna** här så arga att de planerar att bränna ned företagets palmer strax innan frukten ska skördas", säger Ali.

Han har klagat hos ansvariga myndigheter i Jakarta och pressat fram utfrågningar.

Men varken företaget som brände ned hans skog eller Riauprovinsens politiska ledare kom. I stället blev Ali inbjuden till PT Banyu Bening Utamas huvudkontor för att ensam diskutera saken. Ali förstod att det var ett försök att stoppa pengar i hans ficka för att få honom att tåga, så han tackade nej.

"**Det verkar som** om företaget är immunt mot lagen", säger borgmästaren.

Företaget som skövlade skogen är indonesiskt.

"**Detta är värre** än kolonialtiden. Det är våra egna landsmän som gör detta mot oss – inte nederländare eller portugiser", säger Ali.

Han reser sig upp och börjar gå runt medan han pratar.

"**Jag förstår att** du är här eftersom skogen är världens lunga, men för oss var den också en viktig näring. Skogen var rik på bland annat honung och djurliv", säger han.

"**Vi har redan** mist skogen. Då tycker vi att varje familj åtminstone kan få en hektar var av palmoljaplantagen. Och detta är inte unikt för oss, det sker i hela distriktet", säger en ilsken Ali.

Där det en gång var skog står Pylay Jumat Nasar och skickar timmerstock efter timmerstock nedför floden till det nya sågverket.

Nasar var fiskare till i vintras. Då sattes skogen i brand, syre fälldes ut från torven och rann ut i floden tillsammans med kemikalierna och konstgödseln som företagets arbetare använde i torkprocessen.

"**Floden är död.** Tidigare kunde jag få 15 kilo fisk på en tur. Nu får jag inte ens till en middag för familjen", säger Nasar.

DI:S KLIMATRESA DEL 13

Indonesien är en republik i Sydostasien, belägen på 17 508 öar varav de största är Sumatra, Java, Sulawesi, Borneo och Nya Guinea. De två sistnämnda är dock bara till hälften indonesiska.

Indonesien är det mest folkrika muslimska landet i världen, med över 220 miljoner invånare, och världens fjärde folkrikaste land. Huvudstaden Jakarta är

belägen på Java.

Den snabbaindustrialiseringen utgör ett allvarligt hot mot ekologin. Viktiga miljöpolitiska frågor är den hastiga skogsskövlingen (till stor del illegal), skogsbränder med tillhörande rökproblem, samt över- fiske. Problem med anledning av urbanisering, som luftföroreningar, avfallshantering och vattenresurser, är ytterligare några centrala problem.

En mängd arter djur och växter är utrotningshotade.

Indonesien är rikt på naturresurser, i synnerhet olja, naturgas, skog och mineraler.

Jordbruket är landets största näring och producerar i huvudsak gummi, ris, bananer, kryddor, kaffe och kokosnötter.

Den i Indonesien utvecklade terrasseringen av risfält har tagits efter i andra delar av världen, Gruvindustrin utviner guld, silver, och koppar.

<http://di.se/Funktioner/MediaSpelare.aspx?ArticleId=2007\10\01\250544&list=0&prevId=undefined>

Och i Stockholm jagar vi enstaka bussar från östeuropa...man blir matt av all denna jävla inskränkthet dumhet som finns i Sverige.